

Plumb - George Bacovia

Poezia simbolista "Plumb" deschide volumul cu acelasi titlu, aparut in 1916, definindu-l in totalitate. Textul poetic se inscrie in lirica simbolista prin : folosirea simbolurilor, tehnica repetitiilor, cromatica si dramatismul traiirii eului liric. Dramatismul este sugerat prin corespondenta cese stabileste intre materie si spirit. Textul nu cuprinde niciun termen explicit al angoasei, totul putand fi dedus din descrierea cadrului.

Titlul poeziei este simbolul "plumb", care sugereaza apasarea, angoasa, greutatea sufocanta, cenusiul existential, universul monoton, inchiderea definitiva a spatiului existential, fara solutii de iesire.

Tema poeziei o constituie conditia poetului intr-o societate lipsita de aspiratie si artificiala. Lumea ostila si stranie, conturata de cateva pete de culoare este proiectia universului interior, de un tragism asumat cu luciditate.

Textul este structurat in doua catrene construite pe baza lexemului "plumb", care este reluat in sase din cele opt versuri ale poeziei. Cele doua strofe/secvente poetice corespund celor doua planuri ale realitatii : realitatea exterioara, obiectiva, simbolizata de sentimentul iubirii, a carui invocare se face cu disperare, fiind si el conditionat de natura mediului.

Lirismul subiectiv este redat la nivelul expresiei prin marcile subiectivitatii : persoana I a verbelor - "stam, am inceput ", persoana I a adjectivului posesiv "(amorul) meu ".

Strofa I surprinde elemente ale cadrului spatial inchis, apasator, sufocant, in care eul poetic se simte clausturat : un cavou, simbolizand universul interior, si in care mediul inconjurator a capatat greutatea apasatoare a plumbului. Elementele decorului funerar sunt : "sicriile de plumb", "vestmantul funerar", "flori de plumb", "coroanele de plumb", artificii funerare de duzina, tipice pentru mica burghezie de provincie. Repetarea epitetului "de plumb" are multipli sugestii (cromatica, fizica, de apasare), insistand asupra existentei mohorate, anoste, lipsita de trnscedenta sau de posibilitatea inaltarii. Lumea obiectuala, in manifestarile ei de gingasie si frumusetate "florile", este marcata de impietriere. Vantul este singurul element care sugereaza miscarea, insa produce efecte reci, ale mortii : "Si scartaiau coroanele de plumb".

Cadrul temporal nu este precizat, dar atmosfera macabra poarta sugestia nocturnului.

Strofa a doua debuteaza sub semnul tragicului existential, generat de disparitia / moartea afectivitatii : "Dormea intors amorul meu de plumb". Cuvantul "intors" constituie misterul poeziei. Este vorba probabil, cum va spune Blaga de intoarcerea mortului cu fat aspre apus. Eul liric isi priveste sentimentul ca un spectator. "Aripile de plumb" presupun un zbor in jos, caderea surda si grea, moartea. Incercarea de salvare este iluzorie : "Si-am inceput sa-l strig".

Elementele naturii primordiale sunt, in poezie, frigul si vantul, care produl disolutia materiei.

Starea de solitudine a eului liric este sugerata de repetarea sintagmei "Stam singur ", care alaturi de celelalte simboluri accentueaza senzatia de pustietate sufleteasca.

Instrainarea, impietrierea, izolarea, solitudinea, privirea in sine ca intr-un strain se circumscriu

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

esteticii simboliste.